

ACC. N:R. M 6254.1.

Landskap: Småland Upptecknat av: Nure-Bäckström
 Härad: Uppvidinge Adress: Värenasene
 Socken: Vädesjö Berättat av: Johannes Eriksson
 Uppteckningsår: 1929. Född år 1847 i Vädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

En auklig häring.

Förr i tiden bodde det i byns utkanter många "osugna" bönder med sina hustrur och barn. Vid slöten kommo de alltid fram för att häjpa till "Häringen" i huset skulle också häjpa till.

Nu var det så, att mjölet ibland brukade läga slut för bönderna innan den nya säden blev välgod, och därför gick de läga till av den nya skörden. Ungefär en timma före middag lag "husets häring" en såsall under armen och sade: "Om en timma går vi hemma hem och äta middag."

Nu skulle hon under den timman laga till middag. Hon skulle koka gröt av

ACC. N:R. M 6254:2

Landskap: Småland Upptecknat av: Nure Bäckström
Härad: Uppvidinge Adress: Värnars församling
Socken: Hädesjö Berättat av: Johannes Eriksson
Uppteckningsår: 1929 Född år 1847 i Hädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV2

av axen på necken, och hade hon det inte
färdigt på en timma, var hon en lat kvinna,
men hade hon det färdigt, var hon en duktig.

När hon kom hem, gjorde hon först upp
eld och satte på en järngryta. Medan det
tog eld, vredde hon ut en lakan på golvet och
slag ut sådesaxen. När det var gjort, hävde
hon såden i grytan, så att den torkade. Sedan
tog hon fram en säll och restade såden så
att agnarna gick bort. Härpå slag hon
vattnet i grytan och sprang sedan ut och
malde såden på handkvärnen. När hon kom
in i vattnet, och så rödde hon i mjölet.

Hä förut sedan kom hem, gick de gröt

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254.3.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Åurebäckström.
 Härad: Uppvidinge. Adress: V. ärenders
 Socken: Bädesjö Berättat av: Johannes Eriksson.
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1847 i Bädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

och "spehersee" (spisheer). Hade hon det
 förädligt på timmen, var hon en bra håring annars
 anmäls hon aldrig

Bädd, slätter och skörd.

När hornet på våren kändes väl, ville det
 ut och bli sått.

När sådesärten kom, började de så horn
 När enen skyler dövan skulle hornet sås.
 När enen rör, skulle det sista hornet sås. Så
 högt som den första torndyvel man såg på
 våren. Flög, så högt skulle hören växa. Såte
 de upp långa "stappar" i hören, så blev hören
 lika lång som "stapparna".

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:4.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Årne Bäckström
 Härad: Uppvidinge. Adress: V. ärendeske
 Socken: Bäcksjö Berättat av: Johannes Kriksson
 Uppteckningsår: '929 Född år 1847 i Bäcksjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

När äjehoken sättes i jorden på våren,
skulle dragarna ha av julbrödet.

När "slättgubbarna" kommo skulle de
börja slå.

Här mullorhar hölla till, brukade de
sära med häggrenar.

När de slädde i ångarna, brukade de
lämna kvar några strå åt fjären. Det skulle
då bli gott om "gummeläm", annars blev det
baggas.

Knarrade hornkvarren mycket, skulle
det bli ett gott hornår.

Här de inte slättern avslutad i rätt
tid, "skiter" bla i gräset.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:5.

Landskap: Småland Upptecknat av: Nure Bäckström
 Härad: Uppvidinge Adress: Värnarsche
 Socken: Vädesjö Berättat av: Johannes Kriksson
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1847 i Vädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Den som tog haren skulle vara likt, när
de lyktade.

När de slutat att slå, skulle de ha "shire-
gröt" och slättgröt.

Stenrören som finnas i skogarna
trodde Petter Bors, att det var en drotsning
som ålagt bönderna att lägga upp i skatt.

Gamla väktarensman sålde smis vid
kyrkan om söndagarna. Imman de skulle
böja slå sålde smeder lian där. Bostrom i
Ramnäs sålde bår i värplackningen.

Vid Olsmässa skulle bönderna till
Åseda och slå drängar, och de drängar som

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:6.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Nine Bäckström.
Härad: Uppvidinge. Adress: Värenarske.
Socken: Bådesjö. Berättat av: Johannes Eriksson.
Uppteckningsår: 1930 Född år 1847 i Bådesjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

voro osladda kommo dit. Staddes en skäng
"olemässesöndag" fick han inte ge upp arbetet.

Jula morgonen fingo de inte måna ut lada-
gårdarna. Då var det några som gingo om-
kring och mäkade.

Bröllopsseder.

När de friade skulle de ha bönaman
med sig. Han skulle föra ordet och tala om
för de tustänkte svärföräldrarne hur rik
måg de skulle få. Den bönaman frågade den
han skulle böna bort, hur mycket pengar han
hade. "Ja, jag har treusen alar", sade han.
"Ja, då säger vi treusen", sade bönamannen.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 116254.7

Landskap: Småland. Upptecknat av: Nure Bäckström.
Härad: Uppvidinge. Adress: Värmdareke
Socken: Bäckerjö Berättat av: Johannes Eriksson.
Uppteckningsår: 1930. Född år 1847. i Bäckerjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

För i tiden lysie de inte som nu. När
äktenskap skulle ingås voro dotterns för-
äldrar och dottern i kyrkan. Även friarn
var där. Vid en viss tid under gudstjänsten
steg flickans fader upp och sade: "Min dotter
vill manna." Flickan svarade: "Min faders
ord äro sanna." Friarn steg då upp och
sade: "Hör i vin."

Andra söndagen det lysies skulle de
inte vara i den kyrkan. De skulle då gå till
en annan kyrka. Den fjärde söndagen
skulle de visa vad de fäto.

En änka i Bialte gifte bort sin
dotter till en husar, och det var ett storslaget

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:8.

Landskap: Småland Upptecknat av: Nure Bäckström
Härad: Uppvidinge Adress: Värnäsbo
Socken: Bädderyd Berättat av: Johannes Eriksson
Uppteckningsår: 1930 Född år 1847 i Bädderyd

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

bröllopp. Han var klädd i uniform och värja, och två andra soldater redo före i uniform. Vigsen var före gudstjänsten. När de kom hem kom soldaterna före och sköt. Ingen fick stiga av förän de hade fått träning. De skulle ha en sup och en smörgås. Ungdomen hade förest sig med "skutledor", och till sist lade de upp tummar och sköt i, för att det skulle skunga förskräckligt. En pojke i Åsby hade köpt många lilla krus och lånat en gammal busarpiistol och sköt, så han hade ont i fingrarna lång tid efter.

Någa brölloppet rum på sommaren, skulle klarinettspelarna upp på pipan och

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:9.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Sture Bäckström.
Härad: Uppvidinge. Adress: Värnarsene.
Socken: Väderö. Berättat av: Johannes Eriksson.
Uppteckningsår: 1930. Född år 1847 i Väderö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9.

blåsa.

Skulle brudarna vara mycket fina, lånade
de Länshovda sockens brudarna.

Ungdomen reser åreport. Var det mörka
nätter måste några vara där och vakta.

I kyrkan skulle den nygifta, för att av de
gamla bönderna anses som deras jämlike,
bestä en dranna brännvin.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M 6254:10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Ture Bäckström
 Härad: Uppvidinge Adress: Värenarske
 Socken: Väderjö Berättat av: Johannes Eriksson
 Uppteckningsår: 1930 Född år 1847 i Väderjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

Sågner.

I Pukstorp bodde en jätte som hette Puke.
 För att kreaturen inte skulle bli förgjorda
 skulle de ^(i laugäntstörkarna) borra med en navare, så att det
 blev "gnislet".

Drakarna förfogade över förskräckliga
 rikedomar. Folk kunde se dem om kvällarna,
 när det var mörkt, för då lyfte de vita.

Drakar

I Lennhorda bodde en tryckklaska: "Min
 make ligger i Lennhorda sjö." De skulle en
 gång höra upp den med ett par tvillingstudar.
 Under arbetets gång, fick de inte säga något.
 På ett ställe hade de klaskan märt upp,
 men då sade en: "Det gick ju alldeles

Sågen om
tryckklaska

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 6254:11.

Landskap: Småland Upptecknat av: Sture Båskström
 Härad: Uppvidinge Adress: V. Årendalens
 Socken: Vädesjö Berättat av: Johannes Kristsson
 Uppteckningsår: 1930 Född år 1847 i Vädesjö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11.

ypperligt. Då sjönk klockan i baren.

De skulle gå omkring en kyrka tre gånger. Ärogång
 så skulle de få se sin framtid.

Det var Odens jakt som skulle jaga bort
 trollen. Det lät som hundskall, när Odan var
 ute och jagade.

Odens jakt

På Lidboholm i Sjösås socken bodde
 Rödingen. Hanom lög skam. En gång var
 Rödingen i Halmar, och då visade sig
 skam för huvaken utanför staden och sade
 till den att säga till Rödingen, när han kom,
 att det var sista gången han rest genom
 slottsporten.

Sågen om
Skam.

Skriv endast på denna sida!